

POSTANOWIENIE

22 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 22 sierpnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku Fundacji W. spółki komandytowej w G.
z udziałem E. Podstawowego Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego w W. w likwidacji
o wpis,
na skutek skargi kasacyjnej Fundacji W. spółki komandytowej w G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku
z 17 listopada 2022 r., XVI Ca 132/22,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od skarżącego na rzecz uczestnika postępowania
koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 240 (dwieście
czterdzieści) zł z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za
opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po
upływie tygodnia od dnia doręczenia orzeczenia zobowiązanemu
do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 17 listopada 2022 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił apelację wnioskodawcy Fundacji W. spółki komandytowej z siedzibą w G. (dalej Fundacja) od postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk Północ w Gdańsku z 15 października 2021 r. oddalającego wniosek Fundacji o ujawnienie w księdze

wieczystej [...] wykreślenia hipoteki umownej kaucyjnej w kwocie 6.143.000 zł ustanowionej na rzecz wierzyciela E. Podstawowego Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. (dalej Fundusz).

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną od tego orzeczenia, opierając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania na przyczynie kasacyjnej objętej art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i nauki prawa oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Powołanie przyczyny kasacyjnej przewidzianej w art. 389⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nakładało na skarżącą obowiązek wskazania przepisów prawa, których wykładnia budzi, jej zdaniem, poważne wątpliwości lub wywołuje rozbieżności w orzecznictwie, szczegółowego opisanie, na czym polegają powzięte wątpliwości interpretacyjne o poważnym charakterze, a także wykazania, że dokonanie wykładni przez Sąd Najwyższy jest niezbędne do rozstrzygnięcia wniesionej skargi

kasacyjnej. Wniosek Fundacji o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia tych wymagań, albowiem powołana przyczyna kasacyjna dotyczy, według jego treści, zagadnienia istnienia ujawnionych w księdze wieczystej wierzytelności hipotecznych przysługujących wierzycielom hipotecznym (będącym osobami prawnymi), którzy następnie utracili byt prawny wskutek ich wykreślenia z rejestru. Tymczasem ta problematyka nie ma żadnego związku z przedmiotową sprawą w świetle treści wniosku Fundacji z 6 listopada 2020 r. o wykreślenie wpisu hipoteki, treści rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, apelacji Fundacji oraz postanowienia Sądu Okręgowego rozstrzygającego tę apelację. We wniosku o wpis Fundacja wskazała jako okoliczność uzasadniającą wykreślenie hipoteki fakt utraty bytu prawnego przez dłużnika wierzytelności kredytowej zabezpieczonej hipoteką – P. sp. z o.o. w G. w wyniku wykreślenia tej spółki z dniem 19 stycznia 2010 r. z Rejestru Przedsiębiorców KRS (nr KRS [...]). Nie wskazała natomiast i nie twierdziła w toku postępowania wieczystoksięgowego, aby wierzyciel hipoteczny, czyli Fundusz utracił swój byt prawny, podtrzymując twierdzenia o wygaśnięciu wierzytelności zabezpieczonej hipotecznie wskutek wykreślenia dłużnika z rejestru. Powyższe oznacza, że skarżąca nie wykazała istnienia przywołanej przyczyny kasacyjnej.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na jej oczywistej zasadności (art. 389⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) nakładało na skarżącą Fundację powinność wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przytoczonych we wniosku o przyjęcie skargi przepisów prawa materialnego lub procesowego, naruszenia dostrzegalnego *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez odwoływania się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, które nie podlegają badaniu na etapie tak zwanego przedsądu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, OSNC 2001, Nr 3, poz. 52; z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, Nr 10, poz. 156 oraz z 15 czerwca 2018 r., III CSK 38/18). Należy też przypomnieć, że zgodnie z powszechnie aprobowanym w orzecznictwie i nauce prawa poglądem, o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje *per se* nawet oczywiste naruszenie konkretnego przepisu, lecz jego skutek polegający na wydaniu oczywiście sprzecznego z prawem i nieprawidłowego orzeczenia, które z tych przyczyn nie

może się ostać w obrocie prawnym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 r., Nr 13, poz. 230). Skarżąca nie spełniła tych powszechnie aprobowanych w orzecznictwie i nauce prawa wymagań dotyczących czwartej przyczyny kasacyjnej, albowiem nie przytoczyła konkretnych przepisów, których naruszenie przez Sąd Okręgowy w stopniu rażącym, a zatem kwalifikowanym, miałoby decydować o oczywistej zasadności skargi w przedstawionym wyżej rozumieniu. Nie wykazała twierdzonych przez siebie, widocznych na pierwszy rzut oka, wadliwości zaskarżonego orzeczenia, stąd orzeczono, jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz uczestnika (Funduszu), który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, znajduje oparcie w art. 98 § 1¹ i art. 99 oraz art. 391 § 1 i art. 398²¹ w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. przy uwzględnieniu § 5 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. (jedn. tekst: Dz. U. z 2023 r. poz. 1964).

[SOP]

[ms]